

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou ve věci

žalobce: J.K., narozený ..., bytem ...

zastoupený: Mgr. Petr Mikysek, advokát, se sídlem Bolevecká 13,
130 00 Praha 3,

proti

žalované: Česká správa sociálního zabezpečení, se sídlem Křížová 25, 225 08
Praha 5 (dále jen ČSSZ),

v řízení o žalobě ze dne 6.8.2018 proti rozhodnutí žalované ze dne 18.6.2018 č. j. ... o
starobní důchod,

takto:

- I. Rozhodnutí žalované České správy sociálního zabezpečení ze dne 18.6.2018 č. j. ... se zrušuje a věc se vrací k dalšímu řízení žalované.
- II. Žalovaná je povinna nahradit žalobci náklady řízení ve výši 4.719,- Kč ve lhůtě do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku, k rukám zástupce žalobce advokáta Mgr. Petra Mikyska na účet číslo 2102777354/2700, VS 1661.

Odůvodnění:

1. **Včasnou žalobou ze dne 6.8.2018**, téhož dne předanou k poštovní přepravě a soudu doručenu dne 7.8.2018, se žalobce domáhal přezkoumání napadeného rozhodnutí žalované ze dne 18.6.2018 č.j. ..., kterým byly zamítnuty námitky žalobce a potvrzeno rozhodnutí ČSSZ ze dne 2.7.2014 č.j. ..., jímž byla žalobci pro nesplnění podmínek § 56 odst. 1 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen **zákon**), zamítnuta žádost o přiznání starobního důchodu.
2. **V žalobě** žalobce zrekapituloval průběh správního řízení a uvedl, že napadené rozhodnutí stojí na stejném závěru, jako dřívější rozhodnutí žalované zrušené rozsudkem zdejšího soudu, totiž že nebylo údajně prokázáno, že by žalobce byl v rozhodném období v zaměstnání zařazen v I. AA preferované pracovní kategorii URAN. Tento závěr je, stejně jako v předchozí fázi řízení, nesprávný. Krajský soud v Plzni žalovanou zavázal právním názorem, podle něhož je nutné správní řízení doplnit o výsledky svědků označených žalobcem s tím, že „bez provedení těchto důkazů nelze ve věci meritorně rozhodnout o žalobcově starobním důchodu“. Žalobce totiž již v původním správním řízení nabídl mnoho důkazů, které žalovaná ignorovala. Jednalo se zejména o čestná prohlášení a svědectví celkem 15 osob. Část svědků sice nepracovala pro stejného zaměstnavatele jako on, avšak pracovala s ním na stejném pracovišti - v podzemí dolu Svornost, které bylo vždy zařazeno v kategorii I. AA – URAN, tj. H.I., Š., K., T. a L., kteří všichni byli zaměstnanci Léčebných lázní Jáchymov a.s. Ani skutečnost, že další svědci (T., S., K., B., V., K.) byli sami zařazeni v jiné pracovní kategorii, nemůže být na újmu jejich věrohodnosti, neboť v řízení bylo potvrzením o zaměstnání z 23.7.2012 vystaveném společností DOKUMENT LOGISTIK CZ a.s. prokázáno (správní orgán to sám konstatuje), že REKON a.s. nevedl po zrušení pracovních kategorií od 1.1.1993 v rozporu se zákonnou povinností stanovenou v § 13 odst. 2 zákona č. 98/1987 Sb., o zvláštním příspěvku horníkům, evidenci odpracovaných důlních směn. I pracovní zařazení těchto svědků mohlo (a bylo) tedy nesprávné. Žalovaná dále v původním řízení zcela ignorovala i prohlášení a nabízené svědectví p. R.P., který byl v rozhodném období nejen nadřízeným žalobce na pracovišti v dole Svornost, ale i předsedou představenstva REKON a.s. Žalovaná sice, na rozdíl od předchozí fáze správního řízení, v níž důkazy navržené žalobcem zcela ignorovala, v této fázi některé selektivně vybrané důkazy sice provedla, avšak zcela protiprávním způsobem. Výsledky některých svědků žalovaná vůbec neprovedla a spokojila se s tím, že nereagovali na „obeslání“ (M.T., J.K., J.H.), resp. s e-mailovou odpovědí bez podpisu (Ing. P.T.), Jak proběhl kontakt se svědkem R.P., není zřejmé, když napadené rozhodnutí cituje svědkova slova, ale mezi osobně vyslechnuté svědky zařazen není. Výsledky svědků D.K., P.H., P.L., A.I. a J.K. proběhly bez toho, že by o jejich konání byl žalobce vyrozuměn, a bez toho, že by mu bylo umožněno klást jim otázky, čímž bylo zasaženo do práv žalobce jako účastníka řízení. Žalobce odkázal mj. na rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen **NSS**) ze dne 21.2.2007 č.j. 1 Azs 96/2005-63. V daném případě nebyl tento zákonem předpokládaný postup dodržen ani v případě jediného svědka. Žalovaná jako správní orgán tím zatížila řízení vadou, která vedla k nezákonnému a právně vadnému rozhodnutí. Za dobu nečinnosti žalované již zemřeli tři svědci navržení žalobcem - a všichni pracovali v kategorii I. AA-URAN. I z takto protiprávně provedených důkazů je přitom zřejmé, že svědci potvrzují tvrzení žalobce. Svědci R.P., Ing. P.T. a J.. K. vypověděli, že žalobce v rozhodné době fířal do podzemí dolu Svornost

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

(I. AA-URAN). Pracovníci podílející se na rekonstrukci hlubinného dolu byli koordinovaně nasazováni na různá místa v podzemí, přičemž společné bylo právě pracoviště - důl Svornost (I. AA-URAN). Všichni svědci byli v rozhodné době zaměstnaní u Léčebných lázní Jáchymov, pro které firma REKON a.s. rekonstrukci prováděla, pracovali na dole Svornost a byli vedeni v kategorii I. AA-URAN. Není tedy pravdivý závěr žalované, že svědkyně D.K. byla vedena v rozhodné době na pracovišti dolu Svornost v kategorii III. Závěrem žalobce navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení, současně žádal o přiznání náhrady nákladů řízení. *(K žalobě byla připojena kopie napadeného rozhodnutí, plná moc a rozhodnutí o registraci správce daně).*

3. **Napadeným rozhodnutím žalované ze dne 18.6.2018 č.j. ...** byly zamítnuty námitky žalobce a potvrzeno rozhodnutí ČSSZ ze dne 2.7.2014 č.j. ..., jímž byla žalobci pro nesplnění podmínek § 56 odst. 1 písm. b) zákona zamítnuta žádost o přiznání starobního důchodu.

V odůvodnění rozhodnutí ze dne 18.6.2018 žalovaná zdůraznila, že žalobce v době od 30.11.1992 do 12.11.1993 pracoval v organizaci REKON a.s., která mu dle příslušného evidenčního listu důchodového zabezpečení (dále jen **ELDZ**) vykazala 32 dnů pojištění ve II. pracovní kategorii v roce 1992 a 316 dnů pojištění v roce 1993. Organizace REKON a.s. již neexistuje a dle doloženého potvrzení organizace DOKUMENT LOGISTIK CZ a.s. ze dne 23.7.2012 nelze zařazení žalobce do pracovní kategorie před 1.1.1993 u organizace REKON a.s. doložit, požadovaný údaj není v osobním spisu zaznamenán. Od 15.11.1993 do 31.5.2013 pak byl zaměstnán u organizace Léčebné lázně Jáchymov a.s. Žalobce tedy v období od 1.1.1993 nevykonával zaměstnání zařazené do I. pracovní kategorie ve smyslu § 14 odst. 2 zákona č. 100/1988 Sb., o sociálním zabezpečení, ve znění účinném do 31.12.1995 (dále jen **ZoSZ**). V období po 31.12.1992 vykonával podle potvrzení vydaného podle § 4 nařízení vlády č. 363/2009 Sb., o stanovení důchodového věku a přepočtu starobních důchodů některých horníků, kteří začali vykonávat své zaměstnání před rokem 1993 (dále jen **Nařízení**), které bylo přiloženo k námitkám, zaměstnání v hornictví se stálým pracovištěm pod zemí v hlubinných dolech, důchodová kategorie I. AA-URAN (ust. § 14 odst. 2 písm. a) a ust. § 21 odst. 1 písm. a) ZoSZ u organizace Léčebné lázně Jáchymov a.s., a to konkrétně v období od 15.11.1993 do 31.12.2008, za které mu bylo vykázáno celkem 1 828 směn; nejvyšší přípustná expozice dosud nebyla dosažena.

Dne 15.3.2016 pak bylo žalobci organizací Léčebné lázně Jáchymov a.s. vystaveno nové potvrzení vydané podle § 4 Nařízení, podle něhož v zaměstnání v hornictví se stálým pracovištěm pod zemí v hlubinných dolech, kategorie I. AA - URAN, získal 169 směn v době od 1.1.1993 do 14.11.1993, 1 828 směn v době od 15.11.1993 do 31.12.2008 a 756 směn v době od 1.1.2009 do 27.5.2013; nejvyšší přípustná expozice byla dosažena dne 27.5.2013. Potvrzení ze dne 15.3.2016 obsahovalo poznámku, že směny za období od 1.1.1993 do 14.11.1993 odpracoval žalobce jako zaměstnanec firmy REKON a.s. na pracovišti dolu Svornost, a byly proto evidovány dozimetrickou službou dolu Svornost organizace Léčebné lázně Jáchymov a.s. Vzhledem k tomu, že na dodatečně doloženém potvrzení ze dne 15.3.2015 žalobci organizace Léčebné lázně Jáchymov a.s. vykazala směny i za dobu před 15.11.1993, tj. za dobu předcházející jeho zaměstnání u dotyčné organizace, obrátila se ČSSZ na tuto organizaci s žádostí, zda mu může potvrdit zařazení do I. AA pracovní kategorie - URAN i za dobu od 30.11.1992 do 31.12.1992. Dle obdrženého sdělení

byl žalobce u organizace Léčebné lázně Jáchymov a.s. zaměstnán od 15.11.1993, přičemž tato nemá žádné informace o zaměstnání v období od 30. 11, 1992 do 31. 12. 1992, nemůže tudíž potvrdit dobu a výkon práce.

Žalovaná proto přistoupila k provedení výsledků navrhovaných svědků a dospěla k závěru, že svědci nemohou věrohodně prokázat, že žalobce vykonával v období od 30.11.1992 do 31.12.1992 zaměstnání zařazené do I. AA pracovní kategorie. Část z nich jich pro organizaci REKON a.s. nepracovala vůbec, část pro danou organizaci nepracovala v rozporované době od 30.11.1992 do 31.12.1992, nikdo z nich přitom nemá od organizace REKON a.s. vykázanou jinou než III. pracovní kategorii. Potvrzení vyhotovené 11.7.2014 organizací Léčebné lázně Jáchymov a.s. o tom, že pánové P.H., nar. ..., M.Š., nar. ..., J.K., nar. ..., P.L., nar. ..., A.I., nar. ... a M.T., nar. ..., vykonávali do 31. 12. 1992 zaměstnání v podzemí dolu Svornost zařazená do pracovní kategorie I. AA - URAN, se týkalo pouze osob, které byly do 31.12.1992 zaměstnanci organizace Léčebné lázně Jáchymov. Žalobce však byl zaměstnancem této organizace až od 15.11.1993, v případě jeho zaměstnání u organizace REKON a.s. před 1.1.1993 proto nelze postupovat analogicky s tímto potvrzením a pouze na jeho základě přeradit toto zaměstnání do I. AA pracovní kategorie - URAN. Z provedených výsledků pak plyne, že nikdo z oslovených nepracoval společně s žalobcem na stejném pracovišti a není tak schopen mu relevantně potvrdit, že zaměstnání, které vykonával před 1.1.1993, bylo zařazeno do I. AA pracovní kategorie.

Rovněž na základě potvrzení o zaměstnání vyhotoveného 23.7.2012 spisovnou DOKUMENT LOGISTIK CZ a.s. nelze zaměstnání žalobce v době od 30.11.1992 do 31.12.1992 zařadit do I. AA pracovní kategorie, neboť zařazení do kategorie před 1.1.1993 nemohla spisovna doložit, protože požadovaný údaj není zaznamenán v osobním spise. Žalobce nesplnil podmínky pro stanovení důchodového věku podle § 21 odst. 1 nebo § 174 odst. 1 ZoSZ, neboť před 1.1.1993 nevykonával zaměstnání zařazené do I. pracovní kategorie ve smyslu ustanovení § 14 odst. 2 ZoSZ ani podmínky s přihlédnutím k Nařízení.

4. **Z připojeného spisu Krajského soudu v Plzni sp. zn. 16Ad 94/2014 vyplývá,** že prvotní žaloba žalobce ze dne 20.11.2014 byla nejprve rozsudkem zdejšího soudu zamítnuta dne 25.2.2016 č.j. 16Ad 94/2014-39. Proti tomu žalobce brojil kasační stížností, na základě které NSS rozsudkem ze dne 28.4.2016 č.j. 7 Ads 49/2016-38 zrušil rozsudek zdejšího soudu a následně zdejší soud vázaný názorem NSS zrušil napadené rozhodnutí rozsudkem ze dne 5.8.2016 č.j. 16Ad 94/2014-85.
5. **Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě dne 25.9.2018** poukázala na dotčenou právní úpravu v dané věci, zrekapitulovala průběh správního řízení a uvedla, že podle evidenčního materiálu a dalších dokladů, které jsou součástí dávkového spisu žalobce, v období před 1.1.1993 žalobce nevykonával zaměstnání zařazené do I. pracovní kategorie ve smyslu ustanovení § 14 odst. 2 ZoSZ. Podle potvrzení vydaného podle § 4 Nařízení a přiloženého k námitkám, žalobce v období od 15.11.1993 do 31.12.2008 vykonával u organizace Léčebné lázně Jáchymov a.s. zaměstnání v hornictví se stálým pracovištěm pod zemí v hlubinných dolech, šlo o důchodovou kategorii I. AA-URAN dle § 14 odst. 2 písm. a) a § 21 odst. 1 písm. a) ZoSZ, za které mu bylo vykázano celkem 1 828 směn (nejvyšší přípustná expozice dosud nebyla dosažena).

Dne 15.3.2016 pak bylo žalobci organizací Léčebné lázně Jáchymov a.s. vystaveno nové potvrzení vydané podle § 4 Nařízení, dle něhož v zaměstnání v hornictví se stálým pracovištěm pod zemí v hlubinných dolech, tj. v pracovní kategorii I. AA-URAN, získal 169 směn v době od 1.1.1993 do 14.11.1993, 1 828 směn v době od 15.11.1993 do 31.12.2008 a 756 směn v době od 1.1.2009 do 27.5.2013 (nejvyšší přípustná expozice byla dosažena dne 27.5.2013). Směny za období od 1.1.1993 do 14.11.1993 odpracoval žalobce jako zaměstnanec firmy REKON a.s. na pracovišti dolu Svornost, proto byly evidovány dozimetrickou službou dolu Svornost organizace Léčebné lázně Jáchymov a.s. S ohledem na skutečnost, že na dodatečně doloženém potvrzení ze dne 15.3.2016 organizace Léčebné lázně Jáchymov a.s. žalobci vykazala směny i za dobu před 15.11.1993, tedy za dobu předcházející jeho zaměstnání u dotyčné organizace, obrátila se žalovaná na tuto organizaci s žádostí o potvrzení zařazení žalobce do I. AA pracovní kategorie - URAN i v době od 30.11.1992 do 31.12.1992. Oslovená organizace sdělila, že žalobce byl u organizace Léčebné lázně Jáchymov a.s. zaměstnán od 15.11.1993, přičemž tato nemá žádné informace o jeho zaměstnání v období od 30.11.1992 do 31.12.1992, a tudíž dobu a výkon jeho práce nemůže potvrdit.

V rámci realizace rozsudku krajského soudu žalovaná přistoupila k provedení výslechu svědků navržených žalobcem a jmenovitě uvedla, které svědky písemně oslovila (R.P., M.T., J.K., Z.V. (zemřel), J.H., Ing. P.T.) a které osobně vyslechla (D.K., P.H., P.L., A.I., J.K.). Současně konstatovala, že svědci nemohou věrohodně prokázat, že žalobce vykonával v období od 30.11.1992 do 31.12.1992 zaměstnání zařazené do I. AA pracovní kategorie, když část z nich pro danou organizaci nepracovala v rozporované době a nikdo z nich přitom nemá od organizace REKON a.s. vykázanou jinou než III. pracovní kategorii. Závěrem žalovaná uvedla, že trvá na svém rozhodnutí a navrhl, aby soud žalobu zamítl jako nedůvodnou, neboť bylo rozhodováno v souladu s platnými právními předpisy.

6. **Žalobce reagoval na vyjádření žalované replikou ze dne 30.10.2018**, v níž uvedl, že žalovaná se k žalobním tvrzením vůbec nevyjádřila a pouze zopakovala průběh správního řízení. Současně poukázal na to, že žalovaná nerespektovala závazný právní názor zdejšího soudu v rozsudku ze dne 5.8.2016 č.j. 16Ad 94/2014-88. Žalovaná sice, na rozdíl od předchozí fáze správního řízení, v níž důkazy navržené žalobcem zcela ignorovala, v této fázi některé selektivně vybrané důkazy sice provedla, avšak zcela vadným způsobem a tím zatížila řízení vadou, která vedla k nezákonnému a právně vadnému rozhodnutí.
7. **Žalovaná reagovala na repliku žalobce duplikou ze dne 10.1.2019**, v rámci níž zopakovala argumenty uvedené v napadeném rozhodnutí a ve vyjádření ze dne 25.9.2018 a současně konstatovala, že jakožto výkonný orgán je povinna nejen dodržovat právní předpisy týkající se důchodového zabezpečení, ale při svém rozhodování je vázána i zásadou hospodárnosti, a proto k výslechu žalobcem navržených svědků přistoupila až v rámci realizace rozsudku Krajského soudu v Plzni. Dále upozornila, že v daném případě se problém týká právní otázky, nikoli skutkové, tudíž ani další výslechy žalobcem navržených svědků nemůže zvrátit skutečnost, že organizace REKON a.s. byla soukromou organizací, proto žalobcem vykonávané zaměstnání v této organizaci s ohledem na rozsudek NSS č.j. 6 Ads 122/2009-65 ze dne 21.4.2010, lze hodnotit pouze ve III. pracovní kategorii bez ohledu

na výpověď svědků. Závěrem žalovaná nadále trvala na návrhu na zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

8. **Ze zaslaného dávkového spisu** vedeného žalovanou ohledně žalobce vyplývá, že skutečnosti uvedené v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí ze dne 18.6.2018, ve vyjádření žalované ze dne 30.10.2018 i v duplice odpovídají obsahu spisu. Založeny jsou mimo jiné i ELDZ navržených svědků i dopis R.P. předaný k poštovní přepravě dne 2.1.2018, kdy sdělil, že si již podrobnosti zaměstnání u firmy Rekon a.s. již nepamatuje; potvrdil, že p. K. na Jáchymově pracoval, ale pamatoval si pouze, že fárал do podzemí ve 3-směnném provozu. Dále je založena listina obsahující přeposlaný e-mail od Ing. P.T. ze dne 16.1.2018, kdy potvrdil, že v období 2.11.1992 až 31.12.1992 pracoval na díle Svornost s panem J.K. u firmy REKON a.s., který tam byl zaměstnán jako denně farájící do skupiny I. AA, kdežto on tam pracoval jako stavbyvedoucí a vedoucí úseku Jáchymov. Založeny jsou i záznamy o svědecké výpovědi výše jmenovaných osob, které byly provedeny Okresní správou sociálního zabezpečení (dále jen OSSZ) Karlovy Vary k žádosti ČSSZ, avšak z uvedených záznamů ani z jiných písemností nevyplývá, že by byl žalobce informován o konání výsledku slyšených osob, ani tento požadavek nebyl vůči OSSZ ze strany ČSSZ vznesen. Podle založené doručky napadené rozhodnutí ze dne 18.6.2018 bylo zástupci žalobce doručeno do datové schránky dne 20.6.2018. Ze založeného rozhodnutí žalované ze dne 12.12.2016 vyplývá, že jím byl žalobci přiznán podle § 29 odst. 1 zákona starobní důchod od 1.10.2016 ve výši 15.714,-Kč měsíčně, když splnil podmínky dané § 37b odst. 1 zákona pro stanovení důchodového věku podle § 37c odst. 1 zákona, tj. věku o 7 let nižšího, než je jeho důchodový věk stanovený dle § 32 zákona.
9. **Následně žalobce v rámci tripliky dne 5.2.2019 sdělil**, že souhlasí s tím, aby soud rozhodl o věci samé bez jednání a odkázal na žalobu ze dne 6.8.2018 a repliku ze dne 30.10.2018. K obsahu dupliky žalované pouze upozornil na to, že si žalovaná odporuje, když tvrdí, že výsledek svědků navržených žalobcem nemůže zvrátit závěry zjištěné z listin, avšak přesto tyto výsledky prováděla.
10. **Žalovaná kvadruplikou ze dne 12.5.2019 odkázala** na předchozí vyjádření a nadále trvala na tom, že v případě žalobce se problém týká právní otázky, nikoli skutkové, proto ani další výsledek žalobcem navržených svědků nemůže zvrátit skutečnost, že organizace REKON a.s. byla soukromou organizací. Z tohoto důvodu lze žalobcem vykonávané zaměstnání v této organizaci, s ohledem na rozsudek NSS citovaný ve vyjádření žalované ze dne 10.1.2019, hodnotit pouze ve III. pracovní kategorii, a to bez ohledu na výpovědi svědků. Závěrem trvala na zamítnutí podané žaloby.
11. **Žalobce podáním ze dne 28.8.2019** požadoval náhradu nákladů řízení ve výši 4.719,-Kč.
12. **Dle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen s.ř.s.),** soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy (dále jen **správní orgán**).

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

13. Podle § 76 odst. 1 písm. b) s.ř.s. soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění.
14. Dle § 78 odst. 1 věta první, odst. 3, 4 a 5 s.ř.s. je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zrušuje-li soud rozhodnutí, podle okolností může zrušit i rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které mu předcházelo a soud přihlíží ve vztahu k žalobním bodům na rozhodnutí uvedených správních orgánů jako na jeden celek. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán. Podle § 75 odst. 1 s.ř.s. je pro soud rozhodující skutkový a právní stav, který tu byl v době rozhodování správního orgánu a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.).
15. V § 28 zákona je stanoveno, že pojištěnec má nárok na starobní důchod, jestliže získal potřebnou dobu pojištění a dosáhl stanoveného věku, popřípadě splňuje další podmínky stanovené v tomto zákoně.
16. Podle § 74 zákona nároky na snížení věkové hranice pro vznik nároku na starobní důchod podle předpisů platných před 1. lednem 1996 po odpracování stanovené doby zaměstnání v I. pracovní kategorii nebo v I. (II.) kategorii funkcí zůstávají zachovány do 31. prosince 2018. Snížená věková hranice pro vznik nároku na starobní důchod se přitom považuje pro účely tohoto zákona za důchodový věk.
17. Dle § 14 odst. 1 ZoSZ byla pro účely důchodového zabezpečení zaměstnání zařazena do 31. prosince 1992 podle druhu vykonávaných prací do tří pracovních kategorií. Zaměstnání I. a II. pracovní kategorie byla uvedena v resortních seznamech zaměstnání zařazených do I. a II. pracovní kategorie vydaných před 1. červnem 1992; do III. pracovní kategorie patřila zaměstnání, která nebyla zařazena do I. nebo II. pracovní kategorie.
18. Podle § 21 odst. 1 písm. a) a b) ZoSZ má občan nárok na starobní důchod, jestliže byl zaměstnán nejméně 25 roků a dosáhl věku aspoň 55 let, byl-li zaměstnán nejméně 15 roků v zaměstnání uvedeném v § 14 odst. 2 písm. a) nebo nejméně 10 roků v takovém zaměstnání v uranových dolech; 55 let, byl-li zaměstnán nejméně 15 roků v zaměstnání uvedeném v § 14 odst. 2 písm. b), jestliže byl z tohoto zaměstnání převeden nebo uvolněn z důvodů uvedených v § 12 odst. 3 písm. d) a e).
19. Dle § 174 odst. 1 písm. a) a b) ZoSZ občan, který vykonával před 1. lednem 1993 zaměstnání I. pracovní kategorie, popřípadě službu I. nebo II. kategorie funkcí, má po 31. prosinci 1992 nárok na starobní důchod též, jestliže byl zaměstnán nejméně 25 roků a dosáhl věku alespoň 56 let, byl-li zaměstnán nejméně 14 roků v zaměstnání uvedeném v § 14 odst. 2 písm. a), popřípadě 9,5 roku, jde-li o takové zaměstnání v uranových dolech, nebo 19 roků v zaměstnání uvedeném v § 14 odst. 2 písm. b) až h) anebo 19 roků ve službě

I. kategorie funkcí; 57 let, byl-li zaměstnán nejméně 13 roků v zaměstnání uvedeném v § 14 odst. 2 písm. a), popřípadě 9 roků, jde-li o takové zaměstnání v uranových dolech, nebo 18 roků v zaměstnání uvedeném v § 14 odst. 2 písm. b) až h) anebo 18 roků ve službě I. kategorie funkcí. Podle § 174 odst. 2 téhož zákona podmínkou vzniku nároku na starobní důchod podle odstavce 1 je, že zaměstnání I. pracovní kategorie nebo služba I. nebo II. kategorie funkcí trvaly ke dni 31. prosince 1992.

20. **Nariadení vlády č. 363/2009 Sb. v § 1** stanoví, že se vztahuje na osoby, které
- a) vykonávaly před 1. lednem 1993 zaměstnání v hornictví se stálým pracovištěm pod zemí v hlubinných dolech, které bylo podle předpisů účinných před tímto dnem zařazeno mezi zaměstnání I. pracovní kategorie zakládající nárok na starobní důchod při dosažení věku aspoň 55 let, (dále jen „zaměstnání v hornictví“),
 - b) odpracovaly v zaměstnání v hornictví celkem aspoň 3 300 směn, popřípadě, jde-li o zaměstnání v hornictví v uranových dolech, 2 200 směn, nebo pokud výkon zaměstnání v hornictví skončily z důvodu dosažení nejvyšší přípustné expozice, odpracovaly před 1. lednem 2009 v zaměstnání v hornictví celkem aspoň 3 081 směn, popřípadě, jde-li o zaměstnání v hornictví v uranových dolech, 1 981 směn. Počet těchto odpracovaných směn za dobu před 1. lednem 1993 se zjistí tak, že počet kalendářních dnů zaměstnání v hornictví se vynásobí koeficientem 0,6 a zaokrouhlí směrem nahoru; za dobu po 31. prosinci 1992 se za odpracovanou směnu považuje každá směna, v níž osoba uvedená v písmenu a) po převážnou část vykonávala podle potvrzení vydaného podle § 4 pod zemí zaměstnání v hornictví, a
 - c) nesplnily podmínky uvedené v zákoně č. 100/1988 Sb., o sociálním zabezpečení, ve znění účinném ke dni 31. prosince 1995, pro stanovení důchodového věku 55 let.
21. Podle **§ 2 Nariadení vlády č. 363/2009 Sb.** u osob uvedených v § 1 písm. a) a b), které a) nesplnily podmínky pro stanovení důchodového věku podle § 174 ZoSZ, se důchodový věk stanoví tak, že od důchodového věku stanoveného podle § 32 zákona, ve znění účinném ke dni 1. ledna 2010, se odečte 5 let, a pokud splnily podmínky pro stanovení důchodového věku podle § 174 zákona ve znění účinném ke dni 31. prosince 1995, důchodový věk činí 55 let a 6 měsíců; za důchodový věk se přitom považuje věk dosažený v posledním přičteném kalendářním měsíci v den, který se číslem shoduje se dnem narození pojištěnce, a neobsahuje-li takto určený měsíc takový den, považuje se za důchodový věk ten věk, který je dosažen v posledním dni posledního přičteného kalendářního měsíce.
22. Dle **§ 85 odst. 5 ZoSZ** k prokázání doby pojištění lze použít čestného prohlášení nejméně 2 svědků a žadatele o důchod nebo o úpravu důchodu, nelze-li tuto dobu prokázat jinak.
23. Dle **§ 49 zákona č. 500/2004 Sb.**, správní řád (dále jen **správní řád** či **s.ř.**) ústní jednání správní orgán nařídí v případech, kdy to stanoví zákon, a dále tehdy, jestliže je to ke splnění účelu řízení a uplatnění práv účastníků nezbytné. Nehrozí-li nebezpečí z prodlení, uvědomí správní orgán o ústním jednání účastníky nejméně s pětidenním předstihem. Tuto povinnost nemá vůči účastníkovi, který se práva účasti na ústním jednání vzdal.
24. Dle **§ 50 odst. 4 s.ř.** pokud zákon nestanoví, že některý podklad je pro správní orgán

závazný, hodnotí správní orgán podklady, zejména důkazy, podle své úvahy; přitom pečlivě přihlíží ke všemu, co vyšlo v řízení najevo, včetně toho, co uvedli účastníci.

25. Podle § 51 odst. 1 s.ř. k provedení důkazů lze užít všech důkazních prostředků, které jsou vhodné ke zjištění stavu věci a které nejsou získány nebo provedeny v rozporu s právními předpisy. Jde zejména o listiny, ohledání, svědeckou výpověď a znalecký posudek.
26. Dle § 51 odst. 2 s.ř. o provádění důkazů mimo ústní jednání musí být účastníci včas vyrozuměni, nehrozí-li nebezpečí z prodlení. Tuto povinnost nemá správní orgán vůči účastníkovi, který se vzdal práva účasti při dokazování.
27. Podanou žalobou se žalobce domáhal z důvodů shora uvedených zrušení napadeného rozhodnutí žalované ze dne 18.6.2018 a soud z níže uvedených důvodů shledal, že žaloba je důvodná.
28. Přezkoumávané rozhodnutí se vztahuje k rozhodování žalované o nároku žalobce na starobní důchod, kdy jeho žádost byla zamítnuta pro nesplnění podmínek zákona a Nařízení, neboť podle doložené evidence žalobce vykonával zaměstnání zařazené do pracovní kategorie I.AA-URAN od 15.11.1993 do 31.12.2008, ovšem od 30.11.1992 do 31.12.1992 vykonával zaměstnání zařazené do III. pracovní kategorie a ani navržení svědci nemohou věrohodně prokázat, že žalobce vykonával v období od 30.11.1992 do 31.12.1992 zaměstnání zařazené do I.AA pracovní kategorie. Část svědků pro organizaci REKON a.s. nepracovala vůbec, část pro danou organizaci nepracovala v rozporované době od 30.11.1992 do 31.12.1992, nikdo z nich přitom nemá od organizace REKON a.s. vykázanou jinou než III. pracovní kategorii. Potvrzení vyhotovené 11.7.2014 organizací Léčebné lázně Jáchymov a.s. o tom, že P.H., nar. ..., M.Š., nar. ..., J.K., nar. ..., P.L., nar. ..., A.I., nar. ..., a M.T., nar. ..., vykonávali do 31.12.1992 zaměstnání v podzemí dolu Svornost zařazená do pracovní kategorie I. AA-URAN, se týkalo pouze osob, které byly do 31.12.1992 zaměstnanci organizace Léčebné lázně Jáchymov. Žalobce však byl zaměstnancem této organizace až od 15.11.1993, v případě jeho zaměstnání u organizace REKON a.s. před 1.1.1993 proto nelze postupovat analogicky s tímto potvrzením a pouze na jeho základě přeradit toto zaměstnání do pracovní kategorie I. AA-URAN. Z provedených výsledků pak plyne, že nikdo z vyslechnutých svědků nepracoval společně s žalobcem na stejném pracovišti a není tak schopen mu relevantně potvrdit, že zaměstnání, které vykonával před 1.1.1993, bylo zařazeno do I. AA pracovní kategorie. Rovněž na základě potvrzení o zaměstnání vyhotoveného 23.7.2012 spisovnou DOKUMENT LOGISTIK CZ a.s. nelze zaměstnání žalobce v době od 30.11.1992 do 31.12.1992 zařadit do I. AA pracovní kategorie, neboť zařazení do kategorie před 1.1.1993 nemohla spisovna doložit, protože požadovaný údaj není zaznamenán v osobním spise.
29. Klíčovým k posouzení vzniku nároku žalobce na starobní důchod se snížením věkové hranice je přitom právě jeho správné zařazení vykonávaného zaměstnání do pracovní kategorie v rozhodném období a podle počtu odpracovaných směn v dané kategorii pak lze určit, zda splnil i podmínky Nařízení, čímž by mu vznikl nárok na požadovaný starobní důchod.

30. K opatřování a hodnocení důkazů zdejší soud uvádí, že správní orgán je povinen hodnotit důkazy dle své úvahy a posuzovat je jednotlivě a ve vzájemné souvislosti. Musí tedy pečlivě přihlížet ke všemu, co vyšlo v řízení najevo, včetně toho, co uvedli účastníci. Tyto své úvahy pak musí odůvodnit s ohledem na § 68 odst. 3 s.ř., jelikož povinnost řádného odůvodnění rozhodnutí úzce navazuje na zásadu volného hodnocení důkazů. Není potřeba důkaz doslovně vtělit do odůvodnění rozhodnutí správního orgánu, nýbrž je především potřeba, aby je správní orgán v rozhodnutí zhodnotil. Samotný proces dokazování je de facto tvořen třemi částmi: 1) navrhování důkazů, 2) jejich opatřování a provádění a 3) jejich hodnocení. Tomuto požadavku ovšem napadené rozhodnutí nedostalo. Zdejší soud se neztotožňuje s postupem žalované, když vycházela pouze z výsledků provedených prostřednictvím Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Karlovy Vary. Nelze ani přehlédnout, že dávkový spia byl žalované po vydání rozsudku zdejšího soudu ze dne 5.8.2016 doručen dne 23.8.2016 a až 15.12.2017, tj. více jak za rok žalovaná požádala OSSZ Karlovy Vary o provedení výsledků svědků R. P., M. T., J. K., Z. V. aj. H., aniž by byl zjistitelný důvod takové prodlevy. Rozhodnutí žalované o přiznání starobního důchodu žalobci od 1.10.2016 je datováno již 12.12.2016.
31. Žalovaná za dané situace měla možnost opatřit si požadované důkazy a to zejména výsledkem svědků uskutečněným pracovníkem námitkového oddělení, který ve věci rozhodoval, tudíž byl s věcí dostatečně seznámen, na rozdíl od pracovníků OSSZ, kteří se s takovým postupem nesetkávají často a navíc nebyli dostatečně podrobně instruováni žalovanou, jakým způsobem mají v této věci postupovat, aby to bylo v souladu se správním řádem. Karlovy Vary nejsou od Prahy nějak výrazně vzdáleny a i spojení veřejnou dopravou je dostupné (soud toliko poznamenává, že v případě potřeby skuteční výslech svědka v místě jeho bydliště, avšak o místu a době konání výslechu samozřejmě informuje i žalobce a žalovaného). V případě svědků: M.T., nar. ..., J.K., nar. ..., J.H., nar. ..., kteří na obeslání OSSZ nereagovali, měla být vynaložena ze strany žalované větší aktivita za účelem zjištění jejich současného pobytu a jejich slyšení. Nelze se tedy v dané věci spokojit s tím, že jmenovaní svědci nereagovali na obeslání, když jejich výpověď mohla být zásadním vodítkem v předmětném dokazování. Žalovaná se tedy měla pokusit vyslechnout svědky, kteří dosud vyslechnuti nebyli. Pokud se týká svědka Ing. P.T., který zaslal pouze e-mail bez elektronického podpisu, měla žalovaná přistoupit k osobnímu výslechu jmenovaného, když z jeho vyjádření vyplynul důvodný předpoklad pro poskytnutí adekvátních skutečností.
32. Zdejší soud shledal důvodnou námitku žalobce týkající se toho, že ho žalovaná (event. OSSZ) neuvědomila o konání ústního jednání, neboť tím, že OSSZ provedla výslechy výše uvedených svědků dle § 49 s.ř., se materiálně jednalo o ústní jednání, tudíž žalovaná byla povinna uvědomit žalobce o jeho konání s dostatečným předstihem, jak vyžaduje správní řád výše citovaný. Žalovaná by tuto povinnost neměla jen v případě, kdyby se žalobce práva účasti na ústním jednání vzdal, což se však nestalo. V daném případě tedy provedení výslechu svědka bez přítomnosti účastníka správního řízení, aniž by byl o konání výslechu účastník předem vyrozuměn, je zkrácení jeho práva účastnit se výslechu svědka a práva klást svědkovi otázky. Tato vada by ani nemohla být zhojena tím, že by se účastník následně seznámil s obsahem výpovědí svědků. Podstatou zajištění přítomnosti účastníka řízení, tj. žalobce, při provádění výslechu je možnost bezprostředně reagovat na výpověď

svědka a případně jej konfrontovat se svými tvrzeními. Lze uzavřít, že v důsledku pochybení správních orgánů nelze výpovědi svědků použít, neboť se jedná o důkazy, které byly provedeny v rozporu s příslušnými ustanoveními správního řádu. Tato vada řízení mohla mít v daném případě vliv na zákonnost rozhodnutí o věci samé. Na okraj zdejší soud uvádí, že nelze mít za to, že každé zkrácení na procesních právech účastníků znamená podstatnou vadu řízení, pro niž by měl krajský soud napadené rozhodnutí zrušit, ale v daném případě se o podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, které mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí ve věci samé, jednalo, jelikož skutkové závěry správního orgánu při použití důkazů (výslechů) provedených v rozporu se správním řádem nemohou obstát.

33. Ze všech shora uvedených důvodů zdejší **soud napadené rozhodnutí žalované ze dne 18.6.2018 č.j. ... zrušil pro vady řízení** spočívající v tom, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí nemá oporu ve spisu a vyžaduje rozsáhlé a zásadní doplnění (§ 76 odst. 1 písm. b), § 78 odst. 1 věta první, odst. 4 s.ř.s.) a věc vrátil žalované k dalšímu řízení (**výrok I. rozsudku**).
34. Rovněž je třeba konstatovat, že žalovaná při vydání rozhodnutí ze dne 18.6.2018 plně nerspektovala právní názor vyjádřený v rozsudku NSS shora citovaném, ani v následném rozsudku zdejšího soudu sp. zn. 16Ad 94/2014-88 ze dne 5.8.2016, taktéž shora uvedeném. Zdejší soud toliko připomíná, že rozsudkem ze dne 5.8.2016 č.j. 16Ad 94/2014-88 byla žalovaná zavázána, aby s ohledem na odůvodnění zrušujícího rozsudku NSS ze dne 28.4.2016, když rozhodla v této věci na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu, který vyžaduje zásadní doplnění v podobě výsledku žalobcem navrhovaných svědků, tj. těch svědků, u nichž je důvodný předpoklad pro poskytnutí adekvátních skutečností s ohledem na jejich zaměstnavatele, místo a dobu vykonávaného zaměstnání i jeho zařazení do pracovní kategorie v rozhodné době. Bez provedení těchto důkazů nelze ve věci meritorně rozhodnout o žalobcově starobním důchodu. Jelikož se však jedná o rozsáhlé dokazování, když svědků je celá řada, navíc žalobce v řízení před soudem důkaz svědeckými výpověďmi nenavrl, rozhodl soud o nutnosti provedení těchto důkazů ve správním řízení žalovanou, v němž se toho žalobce domáhal. Dále bylo uvedeno, že kromě důkazů provedením svědeckých výpovědí by se měla žalovaná řádně vypořádat i s dalšími důkazy navrženými žalobcem, zejména pak listinami (Potvrzení o pracovní kategorii vydané Léčebnými láznemi Jáchymov a s. dne 11.7.2014 a Potvrzení o zaměstnání vystavené společností DOKUMENT LOGISTIK CZ a. s. dne 23.7.2012), které považuje žalobce za důkazy prokazující, že jeho zaměstnavatel řádně nekategorizoval práce zaměstnanců.
- Zmíněno také bylo ohledně další námitky žalobce týkající se spoluzaměstnanců žalobce u společnosti Rekon a.s. (P. a J.H., A.I., M.Š., J.K., M.T. a P.L.), kteří se také museli domáhat přiznání správného pracovního zařazení, avšak žalovaná jim přiznala odpovídající pracovní kategorii ve správním řízení bez nutnosti domáhat se nápravy ve správním soudnictví, že bez znalosti konkrétních řízení a podkladů pro rozhodování o starobních důchodech shora uvedených osob nepřísluší soudu hodnotit odlišnost postupu žalované v těchto věcech. Současně ovšem bylo připomenuto žalované, že s ohledem na zásadu legitimního očekávání, by měla postupovat stejně, když tato zásada má zaručit, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly.

35. Žalovaná v této věci tedy nejprve řádně provede výslech žalobcem navržených svědků v souladu s příslušnými ustanoveními správního řádu, když termín výslechu s dostatečným předstihem sdělí prokazatelným způsobem i žalobci či jeho zástupci. Poté případně provede další úkony, pokud jejich potřeba vyvstane, vyhodnotí všechny zjištěné rozhodné skutečnosti a po doplnění dokazování v naznačeném směru vydá nové rozhodnutí, kterým rozhodne o žádosti žalobce o požadovaný starobní důchod podle zjištění, zda splnil podmínky pro jeho přiznání dle zákona a Nařízení či nikoli, čímž bude realizovat rozsudek zdejšího soudu sp.zn 16Ad 61/2018-50 ze dne 30.8.2019. Samozřejmě bude žalovaná postupovat i v souladu s právním názorem vyjádřeným v rozsudku NSS ze dne 28.4.2016 v této věci, kde je mimo jiné uvedeno, že nejprve je třeba důkaz provést a teprve poté se zabývat jeho věrohodností. Pro stručnost soud odkazuje na předmětný rozsudek NSS i zdejšího soudu výše citované, jelikož jsou všem účastníkům tohoto řízení známy a není na škodu si je případně přečtením připomenout. Právním názorem soudu je žalovaná vázána (§ 78 odst. 5 s.ř.s.).
36. Žalobce byl ve věci úspěšný, proto mu v souladu s § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první, dle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl, soud přiznal náklady řízení (**výrok II. rozsudku**) na základě písemné specifikace ze dne 28.8.2019, a to za 3 úkony právní služby á 1.000,-Kč, tj. 3.000,-Kč, za převzetí a přípravu zastoupení, návrh ve věci samé (podání žaloby), písemné podání ve věci samé (replika) a s tím spojené 3 náhrady hotových výdajů á 300,-Kč (dle § 7 bod 3, § 9 odst. 2, § 11 odst. 1 písm. a), d) a § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb., advokátní tarif (dále jen **advokátní tarif**), tedy celkem 3.900,-Kč. Částka ve výši 3.900,- Kč pak byla navýšena o DPH ve výši 21%, tj. 819,-Kč, jehož je jmenovaný advokát plátcem. Celkem je tak žalovaná povinna uhradit žalobci na nákladech řízení částku ve výši 4.719,- Kč včetně DPH, a to nejpozději do 1 měsíce od právní moci tohoto rozsudku na účet zástupce žalobce č. 2102777354/2700, VS: 1661, když stanovenou lhůtu považuje soud za odpovídající.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni (§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.).

Plzeň 30. srpna 2019

JUDr. Alena Hocká v.r.
samosoudkyně